

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4Csp/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619201474
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4619201474.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1.) C. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. T. XXXX/X, XXX XX Q., zastúpená Občianske združenie OPOS so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688 a 2.) D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. T., M. XX/XX, XXX XX Q., o zaplatenie 13.559,43 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná v 1./rade je povinná zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 6,59% ročne zo sumy 12 191,74 eura od 23.11.2018 do zaplatenia, najviac však vo výške 8 902 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobcovi priznáva náhradu trov konania proti žalovanej v 1./rade vo výške 100%, o ktorej rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaných v 1./ a 2./rade zaplatenia sumy 13 559,43 eura so 6,59% ročným úrokom zo sumy 12 191,74 eura od 23.11.2018 do zaplatenia a s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 13 559,43 eura od 23.11.2018 do zaplatenia s tým, že plnením jedného žalovaného zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného z dôvodu, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 1220771 5 06 bola so žalovanými uzatvorená zmluva o medziúvere č. 1220771 2 07 a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. 1220771 5 06 zo dňa 09.02.2012, na základe ktorej bol žalovanej v 1./rade poskytnutý medziúver vo výške 13 600 eur a žalovaný v 2./rade prevzal ručením na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku žalobcu ak ju neuspokojí žalovaná v 1./rade. V zmysle zmluvy o úvere sa žalovaní v 1./ a 2./rade zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky za medziúver a vklad na konto sporenia, pričom mesačná splátka úroku za medziúver počas prvého roka zodpovedala 3,59% ročnému úroku za úver vo výške 40,69 eura a po prvom roku 6,59% ročnému úroku za úver vo výške 74,69 eura. Vklad na konto sporenia bol vo výške 21,76 eura a poistenie vo výške 5,44 eura a preto počas prvého roka bola splátka vo výške 67,89 eura (40,69 + 21,76 + 5,44) a po uplynutí prvého roka vo výške 101,89 eura (74,69 + 21,76 + 5,44) a žalovaní ju platili na konto sporenia č. 1220771 5 06. Žalovaná v 1./rade porušila zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestala riadne a včas splácať a preto bola listom zo dňa 17.10.2018 vyzvaná na doplatenie omeškaných splátok a keďže na výzvu nereagovala rovnako ako aj žalovaný v 2./rade, tak dňa 22.11.2018 došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola nasporená suma vo výške 1 408,26 eura zúčtovaná so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 13 600 eur a teda nedoplatok na istine predstavuje 12 191,74 eura a okrem toho nedoplatok na úrokoch z úveru do 22.11.2018 sumu 1 187,05 eura. Zvyšok nedoplatku predstavujú nezaplatené poplatky za poistenie od mája 2016 do novembra 2018 spolu vo výške 168,64 eura a poplatok za kópiu dokumentov bez úradného overenia spolu s DPH vo výške 12 eur.

2./ Súd rozsudkom sp.zn. 4Csp/55/2019 - 154 zo dňa 31.01.2020 zaviazal žalovaných v 1. a 2./rade zaplatiť žalobcovi sumu 13 559,43 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 23.11.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného žalovaného zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného. Zároveň v časti o zaplatenie úroku vo výške 6,59% ročne zo sumy 12 191,74 eura od 23.11.2018 do zaplatenia žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania proti žalovaným v 1./ a 2./rade v rozsahu 90%.

3./ Súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca dňa 09.02.2012 uzavrel so žalovanou v 1./rade ako dlžníčkou a žalovaným v 2./rade ako ručiteľom zmluvu o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení poskytol žalovanej v 1./rade medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení a predmetom zmluvy bolo poskytnutie medziúveru vo výške 13 600 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok sa medziúver mal zúčtovať s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia na stavebný úver pod č. 1220771 5 06 vo výške cca 8 354,44 eura. Podľa základných podmienok úverovej zmluvy sa jednalo o stavebný/spotrebiteľský úver na dobu určitú s tým, že cieľová suma zmluvy o stavebnom sporení bola 13 600 eur a celková výška medziúveru tiež 13 600 eur. Celková čiastka medziúveru/stavebného spotrebiteľského úveru, ktorú mal dlžník zaplatiť predstavovala 30 359,68 eura s tým, že výška mesačného vkladu na stavebné sporenie činila 21,76 eura a tieto vklady sa mali platiť mesačne vždy k prvému dňu mesiaca, pričom dlžník mal zaplatiť na účet stavebného sporenia 176 splátok. Zároveň bola dohodnutá výška úrokov z omeškania z omeškaných vkladov vo výške 5% ročne. Úroková sadzba medziúveru pre prvý rok predstavovala 3,59% ročne a pre druhý až piaty rok 6,59% ročne s tým, že RPMN bola vyčíslená na 7,23% ročne. Výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru spolu s poplatkom za prijatie do poistenia pre prvý rok činila 46,13 eura a od druhého roku vo výške 74,69 eura + 5,44eura mesačne. Počet splátok úrokov z medziúveru do pridelenia cieľovej sumy bol dohodnutý 176. Úroková sadzba stavebného úveru na celú dobu trvania stavebného úveru bola 4,7% ročne a RPMN 6,64%. Výška mesačnej splátky vrátane úrokov stavebného úveru a poplatku za prijatie do poistenia činila 101,89 eura a bolo dohodnutých 107 splátok istiny a úrokov stavebného úveru. Konečná splatnosť medziúveru/stavebného úveru bola do 30.09.2035.

4./ Listom zo dňa 17.10.2018 žalobca upozornil oboch žalovaných na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu, že napriek zaslaným výzvam nedošlo k uhradeniu vkladu na účet stavebného sporenia resp. omeškaných splátok úrokov z medziúveru, vrátane splátky za mesiac október 2018 spolu vo výške 713,23 eura a následne listom zo dňa 22.11.2018 žalobca oznámil žalovanej v 1./rade vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 22.11.2018 a žiadal vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva vo výške 13 687,99 eura a zároveň o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru upovedomil aj žalovaného v 2./rade listom zo dňa 22.11.2018. Podľa výpisu z účtu stavebného sporenia (č.l. 24) žalovaná v 1./rade realizovala vklady na účet stavebného sporenia až do mája 2017, pričom ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavovala nasporená suma 1 408,26 eura. Z výpisu z účtu medziúveru (č.l.27) vyplýva, že žalovaná v 1./rade platila splátky na účet medziúveru do mája 2017 a od novembra 2017 už na účet vkladala iba po 27,44 eura, pričom ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavoval nedoplatok na istine medziúveru sumu 12 191,74 eura, na nezaplatených poplatkoch sumu 180,64 eura a na nezaplatených úrokoch za úver sumu 1 187,05 eura, čo je spolu 13 559,43 eura (dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola na nedoplatok započítaná suma 1 408,26 eura zo stavebného sporenia).

5./ Na základe vykonaného odkazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 13 559,43 eura s príslušenstvom je dôvodná, i keď nie v celom rozsahu. Predmetom konania je nárok žalobcu vyplývajúci z uzatvorenej Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.02.2012 so žalovanou v 1./rade ako dlžníkom, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý medziúver vo výške 13 600 eur, ktorý sa zaviazal dlžník splácať v mesačných splátkach na účet stavebného sporenia, vrátane úrokov za poskytnutý medziúver a súčasne platiť poplatok za poistenie úveru. Ročná úroková sadzba bola stanovená na fixnú dobu pre prvý rok vo výške 3,59% ročne a pre druhý až piaty rok vo výške 6,59% ročne a RPMN 7,23%. Keďže dlžník úver riadne a včas nezaplatil, žalobca listom zo dňa 22.11.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a k uvedenému dňu zároveň vyzval dlžníka na zaplatenie celej dlžnej sumy vrátane príslušenstva, ktorá ku dňu 22.11.2018 predstavovala sumu 13 687,99 eura. Uvedené oznámenie bolo písomne doručené a dané na vedomie aj žalovanému v 2./rade ako ručiteľovi predmetného úveru.

6./ Z obsahu spisu je nesporné, že žalobca pri uzatváraní zmluvy o úvere vystupoval ako veriteľ, t. j. osoba, ktorá konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná v 1./rade vystupovala ako spotrebiteľ, t. j. osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Je pritom nesporné, že predmetná zmluva o úvere má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení, pričom na ďalšie všeobecné podmienky odkazuje. Spotrebiteľská zmluva je teda akákoľvek súkromnoprávna zmluva s uvedenými znakmi a to bez ohľadu na to, či je upravená v Občianskom, Obchodnom zákonníku alebo inom osobitnom zákone. Podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení a doplnení niektorých zákonov je spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. S poukazom na uvedené aj predmetnú zmluvu o stavebnom - spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať svojou povahou za zmluvu spotrebiteľskú. Aplikáciou zásady lex specialis derogata lex generalis, t. j. pokiaľ špeciálny predpis obsahuje odlišnú právnu úpravu, má prednosť pred všeobecným zákonom, je špeciálnou právnou úpravou v prejednávanej veci zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, upravujúce problematiku spotrebiteľského práva, ktorá má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je v tomto prípade Obchodný zákonník, a preto je nevyhnutné posudzovať predmetný právny vzťah medzi stranami sporu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Zároveň vždy je potrebné mať na zreteli, že úverová zmluva vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy, pričom v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa tu vyvstáva požiadavka, aby v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva bola aplikovaná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku, a nie v Obchodnom zákonníku. Správnosť aplikácie občiansko-právnej úpravy, ktorá má zároveň spotrebiteľský charakter z ústavno-právneho hľadiska nespochybnuje ani Ústavný súd SR (uznesenie ÚS SR z 19. 06. 2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013).

7./ Z obsahu posudzovanej úverovej zmluvy vyplýva, že táto obsahuje okrem všeobecných náležitostí aj náležitosti požadované podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a to hlavne celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa názoru súdu je táto zmluva dostatočne zrozumiteľná a určitá a teda neobstoja námietky žalovanej v 1./rade o jej nezrozumiteľnosti a neurčitosti uvedené v písomnom vyjadrení zo dňa 26.11.2019, ktoré bližšie ani nešpecifikovala a iba všeobecne namietala neplatnosť úverovej zmluvy. Rovnako tak výpisy z účtu stavebného sporenia a z účtu medziúveru vo forme tabuliek sú podľa názoru súdu dostatočne zrozumiteľné a prehľadné a obsahujú úplný prehľad o výške a počte vkladov zaplatených žalovanou v 1./rade ako aj o výške nasporenej sumy na účte stavebného sporenia a o výške nedoplatkov na istine, úrokoch a poplatkoch na účte medziúveru ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Správnosť údajov uvedených v tabuľkách je možné overiť z výpisov z účtu medziúveru za jednotlivé roky od jeho poskytnutia až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a rovnako tak aj z výpisov z účtov stavebného sporenia za to isté obdobie. Z uvedeného dôvodu súd námietky žalovanej v 1./rade týkajúce sa správnosti vyššie uvedených údajov bez bližšej konkretizácie námietok považoval za právne irelevantné. Z obsahu zmluvy ako aj amortizačných tabuliek pre medziúver a stavebný úver je zrejmé, aké poplatky a v akom období mala žalovaná v 1./rade platiť a teda neobstoja jej námietky, že viac rokov platila iba úroky a zostatok na istine sa nemenil. Pokiaľ ide o jej námietky ohľadom skúmania bonity klientov pri uzatváraní zmluvy, tak súd poukazuje na obsah žiadosti o úver bez záložného práva (č.l. 103) zo dňa 03.02.2012 podpísanej žalovanými v 1./ a 2./rade, z ktorej vyplýva, aké skutočnosti skúmal žalobca pred schválením stavebného medziúveru a aké doklady zo strany žalovaných boli predložené a okrem toho súd poukazuje aj na skutočnosť, že majetkové pomery žalovanej v 1./rade v čase uzatvárania zmluvy jej nepochybne umožňovali, aby riadne platila splátky stavebného sporenia ako aj splátky medziúveru po dobu najmenej 5 rokov a až potom sa zrejme zmenili jej pomery, čo pri uzatváraní samotnej zmluvy nebolo možné predvídať. Námietky žalovanej v 1./rade ohľadom skúmania bonity by bolo možné považovať za dôvodné len v tom prípade, ak by splátky stavebného sporenia a medziúveru nebola schopná platiť krátko po uzavretí zmluvy, avšak žalovaná v 1./rade po dobu najmenej 5 rokov tieto riadne uhrádzala.

8./ Vzhľadom k tomu, že v dôsledku porušenia platobnej disciplíny zo strany žalovaných v 1./ a 2./rade došlo žalobcom k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, tak povinnosťou žalovaných bolo zaplatiť nedoplatok na istine úveru, úrokoch a poplatkoch, avšak ani jeden z nich si uvedenú povinnosť

nesplnil, i keď žalovaný v 2./rade vystupoval v zmluvnom vzťahu ako ručiteľ a teda jeho povinnosťou bolo dlh splniť, ak ho nespľnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval. Z uvedených dôvodov súd zviazal žalovaných v 1./ a 2./ rade zaplatiť žalobcovi sumu 13 559,43 eura pozostávajúcu z istiny vo výške 12 191,74 eura, z úrokov z úveru do 22.11.2018 v sume 1 187,05 eura a z nedoplatkov na poplatkoch za poistenie v sume 168,64 eura ako na poplatkoch za kópie dokumentov v sume 12 eur ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, všetko spolu s 5% ročným úrokom z omeškania podľa § 369 ods. 1 ObZ tak, ako bol dohodnutý zmluvnými stranami v úverovej zmluve s tým, že plnením jedného žalovaného zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného, keďže v tomto prípade ide o samostatné spoločenstvo na strane žalovaných. Súd podľa § 232 ods. 3 CSP uložil žalovaným v 1./ a 2./rade lehotu na plnenie 3 dni od právoplatnosti rozsudku, i keď uvedené ustanovenie umožňuje súdu v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu na plnenie prípadne umožniť plnenie v splátkach. Lehota na plnenie môže byť rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote 3 dní objektívne nemožné. Súd môže povoliť plnenie v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, pričom z hľadiska úvahy súdu je smerodajné, či má žalovanému, ktorého povinnosť určil, priznať výhodu splátok, a to najmä s ohľadom na výšku priznaného plnenia a platobnú schopnosť žalovaného. Takéto rozhodnutie súdu musí byť podložené zistením všetkých potrebných skutočností a zároveň musí prihliadať na povahu prejednávanej veci, výšku priznaného nároku, ako aj osobné pomery strán, pričom takáto hodnotiacia úvaha súdu nemôže byť ľubovoľná. Okrem toho je potrebné zaoberať sa dobou, po ktorú budú žalovaní dlh splácať, či je táto primeraná aj s ohľadom na výšku dlhovanej sumy a či splácanie dlhu v tejto výške nepredstavuje neúmerne zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa. Žalovaná v 1./rade síce požiadala o umožnenie splácať dlh v splátkach po 50 eur mesačne a uvedenú žiadosť odôvodnila tým, že poberá iba invalidný dôchodok vo výške 119,50 eura, čo dokladovala rozhodnutím Sociálnej poisťovne, avšak podľa názoru súdu neuviedla žiadne iné skutočnosti a podmienky, ktoré by odôvodňovali povolenie splácania dlhu v splátkach. Žalovaná v 1./rade nepreukazovala, aké sú jej osobné a iné majetkové pomery okrem výšky invalidného dôchodku a pri umožnení splácania dlhu v splátkach po 50 eur mesačne by podľa názoru súdu vzhľadom na výšku dlhu bola žalovaná v 1./rade neúmerne zvýhodnená na úkor veriteľa, keďže dlh by splácala viac ako 20 rokov. Pokiaľ by jediným príjmom žalovanej v 1./rade bol iba invalidný dôchodok vo výške 119,50 eura mesačne, tak jeho výška a potreba uspokojovania iných životných potrieb žalovanej v 1./rade by reálne ani neumožňovali, aby žalovaná v 1./rade splácala dlh čo i len po 50 eur mesačne. Z uvedených dôvodov súd neumožnil žalovanej v 1./rade splácať dlh v splátkach po 50 eur mesačne a ponechal lehotu na plnenie v zmysle § 232 ods. 3 CSP.

9./ V časti o zaplatenie úrokov vo výške 6,59% ročne zo sumy 12 191,74 eura od 23.11.2018 do zaplatenia, čo predstavuje nárok na úhradu úrokov z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd v tejto súvislosti poukazuje na aplikačnú prax súdov, ktorá sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti, a teda, či popri úroku z omeškania a iných sankciách, tieto žalobcovi patria, už zaoberala. Najvyšší súd SR vo veci 4Obo 143/1998 uviedol, že dohodnuté úroky z poskytovaných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Uvedené rozhodnutie akceptoval i Ústavný súd SR vo veci sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18. 09. 2012. K záveru súdov, že: "...pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie úrokov z úveru" ústavný súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, keď krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo zmluvný úrok patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu.

10./ Pokiaľ žalobca vyhlásil splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom k 22.11.2018, týmto svojím jednostranným právnym úkonom zásadne zmenil pôvodne dohodnutý úverový vzťah a zmluvné úroky a úroky z omeškania sú síce obe príslušenstvom pohľadávky, ale majú odlišné funkcie, keďže zmluvné úroky sú odmenou (cenou) za užívanie istiny a úroky z omeškania predstavujú zákonom stanovenú sankciu za omeškanie s platením istiny, na rozdiel od zmluvných úrokov ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na základnú charakteristiku úverového vzťahu, keď v dôsledku uzatvorenia zmluvy o úvere dochádza u veriteľa k stavu absencie požičanej

sumy istiny, ktorá sa iba postupne v splátkach vracia, za čo mu prináleží zmluvne dojednaný úrok, ktorý predstavuje cenu peňazí, t. j. odplatu za to, že veriteľ počas trvania zmluvného vzťahu nemá istinu úveru v dispozícii a nemôže s ňou nakladať a produkovať zisk. Tento absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok dojednaný v zmluve, ktorý je splácaný spolu so splátkami úveru.

11./ V prípade, ak dôjde k predčasnemu alebo k mimoriadnemu zosplatneniu úveru na základe jednostranného úkonu veriteľa, v dôsledku ktorého dôjde k zmene pôvodného úverového vzťahu, vznikne (tak, ako sa stalo aj v danej veci u žalobcu) nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, to znamená, že veriteľ má právo získať okamžite celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, s ktorou môže disponovať. Tým teda stráca nárok veriteľa na úroky za požičané peňažné prostriedky od spotrebiteľa. Naproti tomu, v dôsledku tohto jednostranného právneho úkonu veriteľa, dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba, a teda užívať a splácať ich postupne v splátkach a vznikne mu povinnosť uhradiť celú požičanú sumu spolu s kapitalizovaným úrokom ku dňu zosplatnenia. Pokiaľ si dlžník nesplní svoju povinnosť vrátiť požičané prostriedky, má veriteľ možnosť vymáhať si celú zosplatnenú pohľadávku (úver) a dlžník, ktorý nesplní povinnosť vrátiť zosplatnenú pohľadávku, sa dostáva do omeškania a je povinný uhradiť veriteľovi aj úrok z omeškania. V opačnom prípade by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo zmluvy. Za takejto situácie by nastal stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by mal nárok na dohodnuté úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo.

12./ Podľa názoru súdu, len do oprávnenej držby požičaných finančných prostriedkov, a teda do mimoriadneho zosplatnenia celého úveru v danej veci bolo možné požadovať úrok z úveru a po zosplatnení pohľadávky má veriteľ (žalobca) právo iba na úrok z omeškania a nemá už nárok na zmluvne dojednaný úrok. Nárok na úroky z úveru po jeho zosplatnení nevyplývajú ani zo zmluvného dojednania strán sporu (rozsudok KS v Nitre sp.zn. 9Co/52/2019 zo dňa 10.10.2019). I keď žalobca poukazoval na ustanovenie čl. VII bod 6 zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, kde sa uvádza, že odstúpením od tejto zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky, tak k tomu súd uvádza, že toto ustanovenie zmluvy sa vzťahuje na prípad odstúpenia od zmluvy, kde v čl. VII bod 1 je špecifikované, za akých podmienok má veriteľ právo odstúpiť od zmluvy, avšak spôsob ukončenia zmluvného vzťahu v prejednávanej veci teda vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je upravený vo všeobecných podmienkach pre stavebné sporenie pre fyzické osoby v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a to v čl. XIX bod 3 písm. b) (č.l. 16), podľa ktorého môže stavebná sporiteľňa jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru a stavebný sporiteľ je povinný splatiť pohľadávku stavebnej sporiteľne v lehote, ktorú určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru, avšak toto ustanovenie neobsahuje povinnosť dlžníka platiť úroky z úveru aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Táto povinnosť mu vzniká len v prípade odstúpenia od zmluvy o úvere zo strany stavebnej sporiteľne, ale v tejto veci k odstúpeniu od zmluvy nedošlo, pretože veriteľ využil iný inštitút a to vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

13./ Na základe odvolania žalobcu a žalovanej v 1./rade Krajský súd v Nitre rozsudkom sp.zn. 6CoCsp/22/2020 - 219 zo dňa 26.05.2021 potvrdil napadnutý rozsudok tunajšieho súdu vo vyhovujúcej časti a zrušil ho v zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Pokiaľ ide o zamietajúcu časť rozsudku súdu prvej inštancie, tak odvolací súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020 (R5/2021), podľa ktorého po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Podľa uvedeného rozhodnutia neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami resp. protihodnotou za ne získanou, dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinnosti profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Tento záver je zároveň odrazom zásady nemo turpitudinem suam allegare potest, t.j. nikto nemôže mať prospech z vlastnej nepoctivosti (protiprávneho konania). Odvolací súd konštatoval, že prvoinštančný súd zamietol časť nároku žalobcu týkajúcu sa úrokov z úveru bez skúmania úverovej zmluvy v smere dojednania o povinnosti dlžníka platiť žalobcovi ako veriteľovi úroky z úveru aj po vyhlásení jeho mimoriadnej splatnosti, jeho rozhodnutie je nutné hodnotiť ako predčasné a nezodpovedajúce aktuálnej

rozhodovacej praxi NS SR a preto je potrebné po doplnení dokazovania v naznačenom smere ohľadne zmluvných dojednaní o povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z úveru i po vyhlásení mimoriadnej splatnosti sporom dotknutého úveru opätovne vo veci rozhodnúť.

14./ Po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd najskôr uznesením sp.zn. 4Csp/55/2019 - 254 zo dňa 24.11.2021 zastavil konanie proti žalovanému v 2./rade z dôvodu, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz a došlo k jeho oddĺženiu a žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanému v 2./rade nepriznal.

15./ Na základe výzvy súdu žalobca podaním zo dňa 02.12.2021 (č.l. 262) špecifikoval, že žalovaná v 1./rade zaplatila na úrokoch za úver vo výške 3,59% ročne sumu 498,03 eura a na úrokoch za úver vo výške 6,59% ročne sumu vo výške 3 946,64 eura a ostali nezaplatené úroky vo výške 1 187,05 eura. Celkovo do splatnosti mala žalovaná v 1./rade zaplatiť na úrokoch sumu vo výške 5 631,72 eura, avšak zaplatila iba sumu 4 444,67 eura a teda ostali nezaplatené úroky za úver vo výške 1 187,05 eura. V zmysle amortizačnej tabuľky žalovaná mala do konečnej splatnosti úveru t.j. do 15.09.2035 zaplatiť na úrokoch za úver sumu vo výške 14 533,72 eura, pričom suma vo výške 5 631,72 eura mala byť zaplatená do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti t.j. do 22.11.2018, no bola zaplatená vo výške 4 444,67 eura a ostala nezaplatená vo výške 1 187,05 eura a táto suma bola riadne uplatnená v podanej žalobe na vydanie platobného rozkazu. Ďalej od 23.11.2018 v štádiu medziúveru by žalovaná až do pridelenia cieľovej sumy - poskytnutia stavebného úveru t.j. do 31.10.2026 zaplatila na úrokoch z úveru sumu vo výške 7 105,72 eura. Spolu by tak žalovaná celkovo v štádiu medziúveru zaplatila na úrokoch za úver sumu 12 737,44 eura (5 631,72 eura + 7 105,72 eura), avšak zaplatila iba sumu 4 444,67 eura t.j. ostali nezaplatené úroky za úver vo výške 8 292,77 eura z toho suma vo výške 1 187,05 eura bola uplatnená v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu a ostala tak suma nezaplatených a v návrhu neuplatnených úrokoch za úver v štádiu medziúveru vo výške 7 105,72 eura. Následne v štádiu stavebného úveru t.j. od 01.11.2026 do konečnej splatnosti úveru t.j. 15.09.2035 by žalovaná zaplatila na úrokoch za úver sumu vo výške 1 796,28 eura. Žalovaná by tak ešte zaplatila na úrokoch za úver sumu vo výške 8 902 eura (7 105,72 eura + 1 796,28 eura) a táto suma predstavuje sumu doposiaľ nezaplatených a v návrhu na vydanie platobného rozkazu neuplatnených úrokov za úver.

16./ Zo zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi sporovými stranami dňa 09.02.2012 okrem iného vyplýva, že dlžník (žalovaná v 1./rade) sa zaviazal splatiť poskytnutý medziúver vrátane príslušenstva, pričom výška úrokovej sadzby medziúveru od schválenia úveru po dobu 12 mesiacov je 3,59% ročne a po uplynutí 12 mesiacov je výška úrokovej sadzby medziúveru 6,59% ročne. Výška úrokovej sadzby medziúveru je fixná po dobu 5 rokov a do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaväzuje splácať úroky z medziúveru (čl. II). Podľa čl. VII bod 1 zmluvy má veriteľ právo odstúpiť od zmluvy a požadovať okamžité splatenie medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX všeobecných podmienok. V prípade odstúpenia od úverovej zmluvy je veriteľ oprávnený odstúpiť súčasne aj od zmluvy o stavebnom sporení, ktorá je základom pre poskytnutie tohto úveru. Podľa bodu 4 pre medziúver platí, že odstúpením od tejto zmluvy nezaniká záväzok dlžníka prípadne ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva. Podľa bodu 6 odstúpením od tejto zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky. Podľa bodu 7 veta prvá odstúpením od zmluvy zmluva zaniká a to dňom doručenia tohto oznámenia druhej zmluvnej strane. Podľa bodu 10 v prípade odstúpenia od tejto zmluvy sa splatná istina, nezaplatené úroky a poplatky zúčtujú do jednej sumy, ktorá sa ďalej úročí v súlade s touto zmluvou.

17./ Podľa čl. XIX bod 2 písm. a/ všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby účinných od 01.01.2009 ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvnej dohody zo strany stavebného sporiteľa alebo ak je stavebný sporiteľ v omeškaní s viac než dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako tri mesiace v zmysle § 506 Obchodného zákonníka, tak podľa bodu 3 písm. b/ je stavebná sporiteľňa oprávnená najmä jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a podľa písm. c/ vypovedať zmluvu alebo od nej odstúpiť. Žalobca oznámil žalovanej v 1./rade vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 22.11.2018 z dôvodu, že prestala úver riadne a včas splácať napriek písomným upozorneniam s tým, že mimoriadne splatnosť úveru nastala dňom 22.11.2018 a vyzval ju na vrátenie celej dlžnej sumy vrátane príslušenstva, ktorá k 22.11.2018 predstavuje 13 687,99 eura. V závere tohto oznámenia žalobca uviedol, že v súvislosti s týmto žalovanej v 1./rade oznamuje, že zmluva o stavebnom sporení č. 1220771 5 06 zaniká ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru

v zmysle VPSS pre fyzické osoby čl. IX bod 11. Uvedené oznámenie bolo doručené žalovanej v 1./rade dňa 28.11.2018 a o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol písomne upovedomený aj žalovaný v 2./rade.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ods.5, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18./ Po opätovnom preskúmaní úverovej zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami a rešpektujúc názor odvolacieho súdu, ktorý poukázal na stanovisko NS SR zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R5/2021 dospel súd k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z úveru vo výške 6,59% ročne zo sumy 12 191,74 eura od 23.11.2018 do zaplatenia je dôvodný.

19./ Súd pri svojom rozhodovaní aplikoval rozhodnutie NS SR R5/2021, z obsahu ktorého vyplýva, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nepokrýva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasl. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 OZ).

20./ Z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluva o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov.

21./ Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa.

22./ Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutná dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.

23./ Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa; podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná. Veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena. Záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadnej splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

24./ Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úverov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal splnení splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

25./ Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jeho presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasne doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

26./ Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

27./ Najvyšší súd vo veci sp. zn. 5Cdo/42/2020 na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že "v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí".

28./ Aplikujúc tento záver Najvyššieho súdu SR na prejednávajúcu vec dospel súd k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti žalovaná v 1./rade ako dlžník zaplatila ako cenu peňazí, keďže došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Zo samotnej úverovej zmluvy a zo všeobecných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy vyplýva, že v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru má veriteľ možnosť aj vypovedať zmluvu alebo od nej odstúpiť, pričom žalobca v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zároveň oznámil žalovanej v 1./rade, že zmluva zaniká ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru s poukazom na čl. IX bod 11 VPSS a teda uvedeným odstúpením od zmluvy žalobcovi v zmysle čl. VII bod 6 úverovej zmluvy nezaniklo právo požadovať zmluvné dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky. Už v predchádzajúcom bode zmluvy bolo dohodnuté, že odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka prípadne ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva. Z citovaného rozhodnutia NS SR vyplýva, že dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ. Keďže takéto ustanovenie je neprijateľnou podmienkou,

tak potom podľa § 53 ods. 5 OZ je uvedená neprijateľná podmienka upravená v spotrebiteľskej zmluve neplatná. Zo samotnej úverovej zmluvy však vyplýva, že odstúpením od nej nezaniká záväzok dlžníka splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva, teda vrátane dohodnutých úrokov a v tomto smere NS SR v rozhodnutí R5/2021 dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

29./ Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žalobcovi ako veriteľovi náleží úrok z istiny v takej výške, akú by žalovaná v 1./rade zaplatila pri riadnom plnení povinností, pričom podľa amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný medziúver (č.l. 9pv) bol predpokladaný dátum splatenia úveru 30.09.2035 (toto vyplýva aj z obsahu zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, kde je uvedená konečná splatnosť medziúver a stavebného úveru do 30.09.2035) a celková čiastka úveru, ktorú mala žalovaná v 1./rade zaplatiť bola 30 359,68 eura, z čoho istina predstavovala 13 600 eur, úroky 14 533,72 eura, poplatky 2 152,52 eura a poplatok za uzatvorenie zmluvy 73,44 eura. Podľa tejto amortizačnej tabuľky mala teda žalovaná v 1./rade ako dlžník do doby konečnej splatnosti medziúveru a stavebného úveru zaplatiť na úrokoch sumu 14 533,72 eura, pričom doposiaľ na úrokoch zaplatila sumu 4 444,67 eura a teda rozdiel predstavuje sumu 10 089,05 eura, avšak doposiaľ v súdnom konaní bolo žalobcovi už právoplatne priznaných na úrokoch z úveru do doby vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru 1 187,05 eura a teda po odrátaní tejto sumy je rozdiel vo výške 8 902 eur ako suma, ktorú by žalovaná v 1./rade okrem už právoplatne priznanej sumy 1 187,05 eura mal žalobcovi na úrokoch zaplatiť.

30./ Výsledná suma 8 902 eur je totožná so sumou ešte nezaplatených a nepriznaných úrokov z medziúveru a stavebného úveru uvedených v oznámení žalobcu (č.l. 262), keď z tohto oznámenia vyplýva, že na úrokoch z medziúveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti mala žalovaná v 1./rade zaplatiť celkovo sumu 5 631,72 eura, avšak zaplatila sumu vo výške 4 444,67 eura a teda ostali nezaplatené úroky za úver vo výške 1 187,05 eura, ktoré sú súčasťou sumy 13 559,43 eura žalobcovi už právoplatne priznanej predchádzajúcim rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 31.01.2020. Od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru t.j. od 23.11.2018 až do konečnej splatnosti úveru t.j. do 15.09.2035 by mala žalovaná v 1./rade zaplatiť na úrokoch spolu sumu 8 902 eur s tým, že sumu 7 105,72 eura by mala zaplatiť za obdobie od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru do 31.10.2026, teda do štádia stavebného úveru a od 01.11.2026 do konečnej splatnosti úveru, t.j. do 15.09.2035 by mala ešte zaplatiť na úrokoch za úver sumu 1 796,28 eura. Žalobca síce vo svojom oznámení uvádza, že uvedenú sumu 8 902 eur z titulu nezaplatených úrokov si neuplatnil v návrhu na vydanie platobného rozkazu, s čím však súd nesúhlasí, pretože už v samotnej žalobe žalobca požadoval priznať úrok vo výške 6,59% ročne z istiny vo výške 12 191,74 eura od 23.11.2018 do zaplatenia, teda od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru až do zaplatenia a tomuto uplatnenému nároku aj s poukazom na stanovisko odvolacieho súdu a citované rozhodnutie R5/2021 zodpovedá suma 8 902 eur a preto súd o tomto nároku žalobcu rozhodol tak, že zaviazal žalovanú v 1./rade (proti žalovanému v 2./rade bolo medzitým konanie zastavené) zaplatiť žalobcovi uvedený úrok vo výške 6,59% ročne zo sumy 12 191,74 eura od 23.11.2018 do zaplatenia, najviac však vo výške 8 902 eur. Táto suma zodpovedá maximálnej výške úroku z istiny, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaná v 1./rade zaplatila ako cenu peňazí s prihliadnutím na to, že časť úroku z istiny do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola žalobcovi už právoplatne priznaná vo výške 1 187,05 eura a teda v rámci tohto nároku bolo potrebné rozhodnúť len o zvyšku úroku vo výške 8 902 eur.

31./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania proti žalovanej v 1./rade vo výške 100%, o ktorej podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne samostatným uznesením súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ

domáha (odvolací návrh).